Ч. 152. Неділя 24 (11) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодинокое число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму. — Великий заговор в Туреччині.

З продовженя адресової дебати в угорскім соймі замітна бесіда посла Голльо (стор. Юшта). Він підніс, що політика, яка підчиняє ся все волі пануючого, веде лише до знищеня конституцийности. Престольна бесіда заповідає народови великі тягарі, після яких годі надіяти ся культурного поступу, бо розходить ся в більшій части о видатки на войскові ціли. Угорщина приймала на себе все найбільші жертви, не одержуючи за се ніякої відплати. В справі войскового питаня не може нас вдоволити вивід постанов комітету девятки. Мадярска мова займає у войску підрядне становище. Опісля порушив бесідник банкове питанє вказуючи на те, що в 1905 р. соймова більшість жадала в своїй адресі самостійного економічного устрою. Коли би независиме сторонництво було зрекло ся своїх домагань що до войскового і банкового питаня, то нині представив би ся сойм в зовсім иншім виді. Бесідник підніс конечність заведеня загального, рівного і тайного виборчого права. Він не боїть ся о те, щоби через загальне виборче право дістало ся до сойму за богато національних живел. Дуалізм становить сповнюванє всіх австрийских домагань. А сему може запобічи якраз загальне, рівне і тайне виборче право.

Президент міністрів ґр. Кін-Гедерварі виголосив велику промову, в котрій отверто признав ся, що вертає до засад лібералізму, котрого правлінє від 1867 до 1905 зробило з Угорщини могучу державу. Бесідник назвав закиди в справі виборчих надужить переборщенями, чим признав, що виборчі надужитя в дійсности були. В проґраму правительственної більшости входять всі справи порушені в престольній промові, а саме: урегульованє відносин до Австриї, санация фінансів, виборча реформа до сойму, реформа адміністрациї та судівництва і ряд суспільних реформ. В справі національній заявив угорский премієр, що з немадярскими народами можливий „modus vivendi“ лише тоді, коли они признають без всяких застережень правно-державний ідеал Мадярів, що йно тоді угорска держава буде підпирати їх розвиток.

По 2 і півгодинній промові президента міністрів перервано засіданє. Під враженєм тої промови безпартийний посол Тома Калий заявив, що вступає до правительственної партиї. По отвореню засіданя прийшов до слова референт Людвік Лянґ. Слідуюче засіданє нині.

Военний суд в Царгороді працює горячково, а его специяльна комисия навіть ночами над докладним розслідженєм тайного заговору „Япіджі“. На основі скупих офиціяльних вістий, які подано до публичної відомости, видко, що тайний заговір обнимає вже цілу Туреччину. Ціль его була: в місяци посту Рамазану, коли душа віруючих має подразнена проповідями по мошеях і острими постами, викликати бунт, усунути теперішне правительство і убити 15 найвизначнійших проводирів Молодотурків. В самім Царгороді переслухав доси военний суд понад пятьсот осіб і на основі їх зізнань велів арештувати коло 50 підозріних, між ними жінки двох заговірників, котрі утекли. Переважній більшости арештованих годі щось каригідного доказати, кромі того, що они переплачували і ширили заборонену в Туреччині реакцийну часопись Шеріфа-паші, видавану в Парижи. Є се тижневник „Meschrutiiet“. По скількости величезних транспортів тої часописи, які приходили до поодиноких міс-

Дурнуваті Анґлійці.

(Конець).

Ще того самого вечера порозумів ся Руйсворт зі своїм кумом, майстром мулярским, а той вже на другий день рано розпочав будову, бо Анґлійці, котрі точно означили місце, де мала станути хата в городі, не хотіли стратити часу.

Від досьвіта аж до пізного вечера не відступали оба чужинці від робітників. Тай Руйсворт доглядав дуже будови, лиш то єму не подобало ся, що Анґлійці наставали на дуже скору роботу, бо через то виходила дрантива робота і на тім терпіла тревалість будови. Він волів би був також, щоби той новий будинок не був так схований в якімсь кутику і щоби его можна було вивести бодай на один поверх. Але Анґлійці не хотіли о тім нічого й чути.

До чотирнайцяти днів був вже будинок готовий і подобав ся Анґлійцям так дуже, що они зараз до него спровадили ся.

Руйсворт був тепер кріпко переконаний о тім, що то могли бути лиш якісь „дурнуваті Анґлійці“, котрі із старого, добре висохлого дому випровадили ся лиш длятого, щоби спровадити ся до нового вохкого. Але то була вже річ его гостий, а що то була очевидно якась їх примха, то нехай же за то добре заплатять. Кошти будови виносили 2374 гульденів — сума, котра видавала ся властителеви готелю так низькою, що він зробив з неї 4748 гульденів. Анґлійці не спротивили ся тому ані словом, лиш заплатили свою половину, значить ся, всї кошти будови, а захланний господар успокоював свою совість тим, що то по правді ще мала заплата за то, що він приймив до свого дому якихсь двох „дурнуватих“.

Анґлійцям, видко, жило ся дуже добре в тім домі, бо они лиш рідко виходили з него. Як звичайно їли, пили і курили та читали ґазету, але то всіх дивувало, що они нікому не позваляли заходити до своєї хати і що навіть самі собі стелили або застелювали постіль.

То видавало ся властителеви гостинниці щораз загадочнійшим, але бідачиско надармо сушив собі свій мозок. Длячого они самі собі стелили? Длячого сиділи завсігди при замкнених дверех? Длячого сьвітили сьвітло через цілу ніч? Щоби могли спокійно спати, перенесли ся до хати в городі, а відколи мешкали в городі, то, як здавало ся, взагалі вже не спали! Він виговорив ся з тим перед кількома приятелями, а тоті висказали здогад, що ті Анґлійці мусять бути фальшівники гроший. Занепокоєний тим в найвисшім степени взяв ся Руйсворт оглядати докладно всї золоті монети, якими єму платили его гості, але не знайшов між ними ані одної, котра би підозріно виглядала. На жаданє своєї розумної жінки післав він одну з тих золотих монет до міняльника, щоби той їх розслідив. І ось — она була зовсім добра і правдива.

Так вело ся то аж до половини жовтня, коли то чужинці нараз змінили свій спосіб житя. Кождий з них купив собі рушницю і мисливску торбу та стали тепер ходити на полюванє. Але ніколи разом — один лишав ся завсігди дома.

Але одного дня досьвіта, ще перед сходом сонця, коли ледви що зачало зоріти, як вже перед готелем станув віз і оба Анґлійці в мисливскім одіню посідали на віз та поїхали.

Через слідуючих три дни був Руйсворт дуже роздразнений. Анґлійці забрали були ключ від хати в городі і як би не мусів був побоювати ся, що через свою влізливість стратить своїх гостий, то був би таки дуже охотно казав вважити двері.

Та й в середу, четвертого дня по виїзді Анґлійців ще не було а коли й в четвер не показали ся, Руйсворт убрав ся і пішов на полїцию. Комісар і три поліцаї прийшли з ним до гостинниці, щоби тут вияснити тайну. Дімок в городі отворили насильно і щож показало ся їх очам?

Нічо — зовсім нічогісенько!

Здивовані видивили ся урядники поліцийні і господар одні на других і цікаві сусіди і приятелі натягали шиї, щоби бодай щось добачити. Як вже сказано, не було нічого „нічогісенько“, лиш два порожні куфри і отвертий лист. Всї аж дух в собі заперли, коли комісар зачав читати що слідує:

„Любий пане Руйсворте!

Припускаючи, що знаєте ся на історії Вашого міста не менше добре як на своїх діловодских книгах, не потребуємо Вам аж говорити, що з початком сімнайцятого столітя

цевостий, підозріває поліция менше або більше розвинену силу заговірників в поодиноких околицях. Сими днями директор царгородскої поліциї Асмі бей виїхав до Бруссп, де мав істнувати центральний комітет заговірників на Малу Азию. Поліция переконана, що в Монастири була спільна орґанізация заговірників і Альбанців. Правительство підозріває о спряне заговорови партиї: демократичну і умірковану-ліберальну. Недавно переслухано провідника демократів посла дра Ібраґіма Темо, підозріного о поміч в утечі одному Альбанцеви. Відомі альбаньскі провідники умірковано-ліберальної партиї посли Ізмаіл Кеналь з Берату і Міфід-бей з Арґірокастра виїхали за границю.

Доходженя ідуть тепер в тім напрямі, щоби доказати звязь між названими висше партиями і їх 50 послами а провідниками заговору, що жиють постійно за границею.

Політичні відносини в Туреччині представляють ся тепер так: керму правліня має там молодотурецка партия „Ittehat we Terakki“ („єдности й поступу“). В склад головного заряду тої партиї входять: міністри: внутрішних справ Талят-бей, фінансів Джавід бей, справедливости Неджмеддін-бей, війни і публичних робіт один з членів молодотурецкого комітету обняв високий уряд шейк-уль-Ісляма. Супротив того молодотурецка партия розпоряджає більшостию в кабінеті. Она має також впрочім слабу перевагу в палаті послів, де в найліпшім разі розпоряджає до 150 голосами. Президентом палати послів є голова молодотурецкого центрального комітету в Солуни др. Назім-бей, головою їх парляментарного клюбу є Галіль-бей. Клюб здеклярованих молодотурків в палаті послів має всего 50 членів, решта їх приклонників (около 100) складає ся з поступовців, інтеліґентів з европейским образованєм, болгарских радикалів, вірменьских социялїстів і поступових послів ріжних народностий. Однак союзники не все певні, супротив чого сила молодотурецкої партиї не в парляменті, тілько в правительстві, що проявляє ся в частім завішуваню стану облоги і воєнних судах. Правительственна партия, котра має в руках тайні документи здетронізованого султана, па основі котрих кождої хвилї могла би запроторити в тюрму значну часть ворожих собі послів, тримає їх тим в „вічнім шаху“. Опозиция, котра складає ся передусїм з необразованих репрезентантів далеких провінций, позбавлена провідників з інтеліґенциї, не має понятя про парляментарну діяльність. З усего, що діє ся перед єї очима, „відчуває“ она тілько одно: що — як висказав ся уступивший тепер шейк-уль-Ісляи — молодотурки нічого не варті і що руйнують державу.

Однак мимо своєї слабости в парляменті і в народі, молодотурецка партия була би непобідима, бо за нею стоїть населенє близької европейскої Туреччини, а против неї далекі і темні азийскі провінциї, — як би не те, що в єї нутрі наступив роздор. Відступниками з молодо-турецкої партиї скріпили ся партиї ліберальна і демократична, котрі в противеньстві до націоналїстичних молодотурків, опирають ся на національностях і готові увійти в союз з консерватистами, котрих годї назвати реакционерами, як взагалї не треба наших понять прикладати до ще невпробленого й хаотичного політичного житя Туреччини. Найліпшим бесїдником тої опозициї є розумний і дотепний посол Лютфі-Фікрі-бей з Дерзіму. Більшість опозициї становлять три партиї: умірковано-ліберальна під проводом Альбанця Кемаля, Араба Нафі-паші і Малоазийця дра Різі-Нура, з партиї народної, котрої всї члени належачи колись до молодотурків, єї провідником є Ізмаіл Гаккі-бей і з демократичної партиї, котрої шефом є др. Ібраґім Темо. Проґрами тих партий зовсїм не ріжнять ся ні між собою, ні від проґрами молодотурків. Найсильнійша з опозицийних партий умірковано-ліберальна, котра має коло 40 мандатів. Слабість опозицийних партий полягає на тім, що они з малими виїмками не мають образованих провідників в парляменті. Молодотурецка праса окричала всю опозицию „реакцийною“. Тому в Европі раз-у-раз пишуть і говорять про „заговір реакционерів“. Не підлягає сумнїзови, що і реакционери ведуть опозицийну полїтику. З того однак не виходить, що всї опозиционїсти — реакционери.

Послідні телеґрами доносять, що нині мають арештувати кількадесятьох послів з опозициї.

Новинки.

Львів, дня 32-го липня 1910.

— **Перенесеня.** П. Намістник перепїс конципістів Намістництва дра Юр. Макс. Ямпольского з Дрогобича до Львова, Каз. Ленчевского з Кросна до Лїска і практ. конц. Нам. Олекс. Войнара зі Львова до Кросна. — Канцелїст Намістництва Л. Козубский перенесений з Перемишля до Лїска.

— **Кандидати духовного стану** з перемиської епархії, які укінчили богословскі науки і желають приняти рукоположене в ереї, мають внести поданя до 10 серпня, а самі мають явити ся в канцеляриї еп. консисториї дня 16 серпня о 9 год. рано по службі Божій, котра зачинає ся о 8 год. До поданя належить долучити: сьвідоцтва шкільні, моральности, здоровля, убожества, вінчаня (коли жонаті) і доказ, що не належать до войскової звязи.

— **В Турці** п. Стрием заложено бурсу для учеників шкіл народних і середних: поки що буде принятих 15 хлопців. Батьки чи опікуни принятих дітий обовязані стати членами філії „Просьвіти“ в Турці і платити місячну належитість, яка буде їм визначена, коли являть ся в канцеляриї дра Левицкого в Турції. Термін вношеня прошень на руки дра Левицкого до дня 25 серпня.

— **Філія „Просьвіти“ в Сяноці** отворить з днем 1 вересня 1910 р. бурсу для молодїжи шкільної (передовсїм ґімназияльної), під педаґоґічним доглядом ґімназияльного учителя в Сяноці п. І. Франчука, коли зголосить ся відповідне число (25) питомців. Услівя принятя були би такі: 1) Отець чи опікун питомця повинен бути членом тов. „Просьвіта“ у Львові; 2) мусить зложити деклярацию, що буде точно платити умовлену місячну оплату, та одноразово заплатити 4 К на інвентар; 3) оплата місячна виносить 24 К в грошах або в натураліях, (дуже бідним а добрим ученикам може бути оплата знижена; 4) пранє біля дома або за окремою оплатою в бурсї; 5) кождий питомець мусить мати сінник випханий, ковдру, подушку і коцик до накриваня ліжка, гребінь, щітки і щіточку до зубів, бодай 4 пари біля, 4 простирала, 2 пошевки, 6 хустинок, 2 ручники, 2 пари обуви і бодай 2 пари штанів. — Зголошеня зі сьвідоцтвом (або его відписом) з послідного року треба прислати найдальше до 5 серпня 1910 на руки п. Івана Франчука, ґімн. учителя в Сяноці. Відповідь прийде до 10 серпня; на відповідь треба прислати марку.

— **Дрібні вісти.** Бурмістром м. Збаража вибрано знов п. Якова Круга. — В потоці Гнила коло села Бигівка, скалатского пов. утопив ся підчас купелї 17-лїтний парубок. — З Канади доносять, що надії на сегорічний урожай почасти завели. — Університет в Гайдельберзі задумує докторизувати по смерти студента Роберта Едера, що погиб підчас експльозиї в ляборатории, роблячи досьвіди з позафіольтними катодовими проміннями. — В дорозї між Щавницею а Лонцком пропав почтовий мішок з квотою 4.400 К і порученими листами. Львівска дирекция почт вислала комісаря на доходженя. — Польске Тов. любителів рідної мови внесло до краківскої Академії меморияд в справі рішучого управильненя польскої правописи. — Росийске міністерство війни заборонило всїм офіцирам голити вуси.

— **Арештованє кишеневого злодія.** В ночи на 11 цьвітня в зелїзничім поїздї між Перемишлем а Ряшевом украв хтось Ів. Маковскому, що еміґрував з жінкою і донькою до Америки, 3000 К, котрі він мав в торбинці на груди. Коли Маковский заснув в поїздї, злодій розрізав ему одіж і украв гроші, лишивши Маковского без сотики при души, так що поліция була приневолена на кошт громади завернути его на місце приналежности. Здавало ся, що всьо пропало, а однак слїдчим органам по 3 місяцях удалось викрити злодія в особі якогось Маріянкевича, родом з Клепарова під Львовом. Провірено іменно, що критичної ночи їхав з Маковским в тім самім купе Маріянке-

---

Остенда була замішана у війну, яка тоді лютила ся межи Іспанією а Голяндиєю. Від 1601 до 1604 було ваше місто внаслїдок свого положеня виставлене на всїляку судьбу, яку приносила єму війна з собою, аж остаточно ваша голяндска залога мусїла піддати ся іспаньскому ґенералови Спінолї.

„Межи єї оборонцями, що бороли ся як герої під прапором сполучених провінций, були також многі Анґлійці, сини найперших родин в краю. Між ними був також і один з наших предків, а іменно скарбник войска. Заким місто віддали, удало ся єму укрити войскову касу перед Іспанцями. Небавком опісля вернув він до Анґлії і помер. Але перед своєю смертию розповів він своїй родині докладно, де сховав скарб. Отже тоті поясненя перейшли відтак на нас. Они були закопані в Вашім городї. Коли ми то ствердили, осїли ми у вашій гостинници і небавком мали повну причину бути вдоволеними нашим підприємством.

Не викликуючи підозріня удало ся нам прийти в посїданє того скарбу, на котрий через так довгий час всї були забули. Як то стало ся, не потребуємо тепер вже в тайнї держати. Мусимо однак насамперед запримітити, мінгере ван Руйсворт, що яко люди чести, відступили ми Вам половину того скарбу. Бо відколи Остенда Остендою, то ще ніякий властитель гостинниці так не визискував своїх гостий як ви нас. Ви нас туманили і дерли з нас шкіру так, як колиб ми попали ся в руки яких розбишаків. Не в двоє але в сотеро мусїли ми вам платити. Але ми зі спокоєм то приймали, бо ви мали на нас заробити. Під послїдною комнатою знайдете землю розкопану, яма там на десять стіп глубока, а там на сподї лежить зелїзна скриньа. Старі правдиві дукати ми вже з неї забрали. Скринку записуємо вам в спадщині і лишаємо вам до волї ту яму засипати або й нї.

А може би Ви хотїли знати, як тоті „дурнуваті Анґлійці“ поправді називають ся? Сего бажаня однак на превеликий наш жаль не можемо сповнити. Впрочім се може Вам бути й байдужим, як ми називаємо ся, бо ми не маємо наміру показати ся знов колись у Вашім достопамятнім містї або у вашій гостинници. Нашим поступованєм не потребуєте сушити собі голови. До одвічальности міг би нас потягнути лиш міністер фінансів королевої Єлисавети, але той добрий чоловічиско спочиває вже від двох соток лїт в гробі. Отже ми із-за него не журимо ся.

Коли собі колись в будучности пригадаємо, як ви собі з нами поступали, то й не забудемо на то, щоби Вас оцїнити як слїд яко чоловіка і властителя гостинниці“.

Мінгер ван Руйсворт аж казив ся із злости. Але коли єго перший гнів проминув, зробив він замітку, яка випала вповні в честь для єго пониманя. Він, бачите, сказав: Тоті проклятї Анґлійці таки не були, поправді сказавши, такі дурнуваті, як они здавали ся.

вич, котрий за Радимном висів. По якімсь часі ні сіло ні пало Маріянкевич купив собі в Словіті перемишляньского повіта господарство, куди й переселив ся з жінкою. Підозрішим то показало ся властям, котрі розслїдивши справу, приказали арештувати Маріянкевича false Чайку. Можливе, що Маковский ще дістане назад частину своєї шкоди.

† **Померли**: О. Теодор Молчковский, парох в Тустани, галицкого деканата, дня 7 с. м. в 80 році житя, а 59 сьвященьства. — Ник. Кульматицкий, слухач прав, а тепер однорічний охотник помер нагло в Тироли.

— **Початкова осьвіта в Італії.** Італїяньский парлямент тепер обмірковує законопроект про орґанізацию народної осьвіти. Законопроект хоче досягти того, щоби вселюдна осьвіта істнувала в Італії в дійстности, а не тільки на папері, як се було доси. Про сучасну народну осьвіту в Італії теперішний премієр Люцаті ще торік висловив ся, що „з виімком кількох великих міст безгромотність являє ся головною пануючою силою в нашій країні.... Навіть у такій висококультурній частині, як венецияньский край, число неграмотних подекуди доходить до 60—70 проц.“ В новім законопроекті є одна точка, що перетворює місцеві початкові школи з громадских в державні. Пояснене до проекту каже, що доси громади дуже недбало ставились до справи народної осьвіти і що ні одна громада не зробила для осьвіти більше того, до чого єї примушував закон.

— **Вісти з Америки.** Лихі часи в Америці постійно продовжають ся. О тім найбільше сьвідчить се, що малолітні діти родичів чимраз більше удають ся до бюра, в котрім дістають позволене, аби могли робити, бо родичі не мають їх за що виховувати. В сім році о 40 прц. більше видає ся таких позволень. Кождого дня видає ся пересічно 300 паперів. — В послідних двайцять місяцях прибуло до Америки 895.000 еміґрантів, які висіли в пристани Ню-Йорк. Минувшого року прибуло 773.000. — Санітарний департамент в Ню-Йорку видав нове розпорядженє, на основі котрого молоко призначене для розпродажи не може бути розпущене водою або иншим плином. Фальшованим молоком санітарний департамент уважає тоді, коли молоко містить в собі більше як 88 і пів проц. плину або менше як 11 і пів проц. густих субстанций і коли містить в собі менше як 3 процент товщу. Так само молоко уважає ся за фальшоване, та взагалї незаконне до розпродажи, коли має температуру висше 50 степенів Фаренгайта, молоко з коров але годованих і тільних 15 днів перед отеленем і 5 днів по отеленю. — Від першого липня на всіх пасажирских кораблях законно і примусово мають бути запроваджені бездротні стациї. — Зеляя, прогнаний президент Нікараґуї, купив один корабель і післав свому наслїдникови Мадризу в поміч, що веде доси борбу з інсурґентами. — В цілім краю панує спека. Тепломір майже постійно показує 90 степенів, слабші люде падають від горячки або і умирають. — З днем 1 вересня війде в житє нове право о приватних банках в державі Ню-Йорк. В тім місті портовім, куди найбільше приїзджає іміґрантів, є дуже много приватних банків, і ті полагоджують всякі справи, як продаж шіфкарт, посилка гроший, приниманє гроший до каси ощадности, провадженє справ судових тут і в старім краю і под. Такі банкири часто обманюють іміґрантів, а щоби тому запобічи, після нових законів банкирам не легко буде ошукувати людий. На будуче кождий банкир мусить зложити в державі Ню-Йорк 10.000 дол. готових гроший або в запорученю, а крім того має дати 10.000 до 50.000 долярів як кавцию. Всї грошеві справи мають бути полагоджені до пять днів.

— **Словар чужих слів.** Вже друкує ся і появить ся незадовго „Словар чужих слів“ зібраних дром Зеноном Кузелею і Миколою Чайківским і виданий під редакциєю і накладом дра Кузелї. Словар призначений для широких кругів нашої суспільности і буде містити звиж 12.000 слів чужого походженя в українській мові. Словар подає між иншими також поясненя нашої научної термінольоґії, давнійших язикових позичок, що вже прибрали рідну форму і важнійших діялектольоґічних виразів, о скілько они переняті з чужих мов. Словар обіймати буде 24 аркуші друку (около 400 сторів) і коштує для передплатників 3·60 кор. за брошурованим, а 4 кор. за оправний примірник вже з рекомандованою посилкою, на ліпшім папери о 20 сот. більше. Хто купує 5 примірників, не платить пересилки, хто бере 15 примірників, дістає один даром, для тих, що замовляють більше як 25 примірників, дає ся 10 проц. опусту. Передплату просить ся слати на адресу дра З. Кузелї (Микуличин, від 21 серпня: Чернівці, ул. Гайда, ч. 7)) або до редакциї „Народного Голосу“ (Чернівці, ул. Паньска ч. 33).

Телеґрами.

Будапешт 23 липня. Президент міністрів ґр. Кін-Гедервдрі виїхав вчера по полудни до Ішлю.

Каліярі (на Сардинії) 23 липня. Експльодував тут маґазин пороху. Експльозия наробила величезної шкоди і викликала переполох в місті. З людий не погиб ніхто.

Петербург 23 липня. В послідних 24 годинах занедужало 45 осіб на холеру а 12 померло. Холера ширить ся тепер в цілій середній Росії.

Білград 12 липня. Вісти подавані деякими часописями о недузї кн. Юрия не суть правдиві.

Льондон 23 липня. Палата послів ухвалила вчера закон о реґенциї.

Турин 23 липня. Вчера прибуло сюди окреме посольство анґлійске, котре має урядово повідомити короля о смерти короля Едварда і вступленю на престол Юрия V. Посольство удало ся до Раконіджі, де тепер перебуває король Віктор Емануель.

Цїна збіжа У Львові.

дня 22-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·40	до	10·80
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	6·80	„	7·20
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27. 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21 **, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02,
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дїврця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·32, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.